

1
E y h y k ä i n e n N e u w o

Ratumattomilleen Syntisilleen

Mitä heidän pitää puoleltansa tekemän
että he oikein ja wahan ajan sisällä
tulisiwat Kääntyneeksi.

Sonka

JOH. PHIL. FRESENIUS

on ensin Saksan kielellä kirjoittanut.

Sitten

Ruotsin Kuninkaan GUSTAVI Kolmannen
aikana, Herrain päiwillä päätetty Ruotsin kiel-
lä prantattawaksi ja lewitettawaksi kaiktiin
Prowastin lääneihin ja Seurakuntihin
ympäri koko Waltakunnan.

Ja nyt

Suomen kieleksi toinen kerta käänetty.

W I I P U R I S S E N , 1 8 3 6 .

Prantätty And. Cederwallerin toisnä.

I m p r i m a t u r .

Åbo den 10 Augusti 1825.

Ål Befallning:

JAC. GUST. CHYDENIUS.

Theol. Facult. Notarie.

Pyhän Raamatun Tohtori JOHAN PHILIP
F R E S E N I U S sanoo:

Tämä on senkaltainen Neuwo, jonka minä
wirkani toimituksissa olen wakawaksi ja monel-
le syntisellen hywäksi ojennukseksi nähnyt, ja jot-
ka sen jälkeen ovat wilpittömästi tehneet, ovat
totisesti autetuksi tulleet, jonka tähden minä mon-
ta kertaa sydämeni suurimmaksi iloksi olen ha-
wainnut, että suurimmattin syntiset ovat tämän
Neuwon kautta tulleet wahan ajan sisällä niin hy-
wällen tiellen, että he sitte ovat olleet uudet luon-
tokappaleet Christuksesa, eli niinkuin uudet ihmi-
set. Tämä Neuwo on selkiä ja yksinkertainen, sii-
hen ei tarwita erinomaista suurta wiisautta eikä
omaa waiikutusta, syntinen antakoon waan Zuma-
lan sydämesänsä waiikuttaa, joka sen kyllä miehel-
länsä tekee ja antaa meille mitä me tarwitsemme.

Waan se on asia, että syntisen pitää waariotta-
man Kolmesta Djennus-Dpista, jotka ovat
otettut Jumalan autuuden järjestyksen sisällisimmäs-
tä luonnosta ja ovat senkaltaiset, että sekin suu-
rin satanan orja tulee senkautta autetuksi, jos
hän ainoasti niiten jälkeen tekee; sillä jos ei hän
sitä te, niin ei hän taida Djennuksia syhyttää,
waan omaa huolimattomuutansa, jos ei hän tule
oikiallen tiellen.

Ensimmäinen Ojennus on tämänlainen: Rukoile Armoa. Toinen: Walwo Armon ylitse Kolmas Ojennus: Tutkistele Jumalan Sanaa oikialla tavalla.

Kuin ei taida syntinen itse kääntää itsiänsä, niin pitää hänen tätä kääntymisen Armoa, eli Upua Rukoileman. Ja kuin kewiästi usein tapahtuu, että Armo tulee tuhlatuksi; sentähden pitää hänen sen saadun Armon ylitse Walwomaan. Ja kuin Jumalan Sana on se Armon Walikapale, jonka kautta Jumala meitä walaisee, ja waihuttaa uuden syntymisen eli sydämen muutoksen, niin pitää hänen sitä oikialla tavalla tutkisteleman. Ja tästäpä hawaitaan, kuinka nämät kolme Ojennusta on otettu Jumalan Autuuden Järjestyksen sisällisimmästä luonnosta. Mutta että se sitä paremmin pystyisi mielehen, niin tahdon minä kaikki kolme ojennusta perätysttä lyhykäisesti selitellä.

Ensimmäinen Ojennus:

Joka tahtoo kääntymisen Armoa eli woimaa, hänen pitää sitä rukoileman.

Mutta se rukous pitää oleman kokonansa toisen kaltainen, kuin se, jota hän ennen sonnise eläisänsä, oli tottunut harjoittamaan. Ei se saa olla halutoin ja kylvä eli niinkuin kuollut siuntno, waan pitää sydämen pohjasta tapahtuman. Silloin pitää syntisen menemän kammiohonsa, niinkuin Wapahtaja neuwoo, Matth. 6: v. 6, eli muuhun erinäiseen paikkaan, josta hän taitaa Jumalan kanssa puhella; lankee polwillensa Hänen es-

tehensä, ja anoo kaikesta voimien perästä armoa; jota hänen pitää sillä tavalla tekemän, että hän rukoilee, ei ainoasti syntiänsä anteeksi, vaan myös sitä armoa, että Jumala oikein kääntäisi hänen sydämensä, ja hävittäisi siitä synnin rakkauden. Ja kuin Kristus on toimittanut meille senkin ensimmäisen kääntymisen Armon; niin saa syntinen jo tämänkin ensimmäisen rukouksensa perustaa Hänen ansionsa päälle, ja huutaa Jumalan tyköön, että Hän vapahdajan tähden tahtoisi antaa kääntymisen armon, eli arvon ja voiman; koska meidän HERRA JESUS on meidän edestämme maksanut niin kalliin hinnan. Tämänlaista rukousta pitää syntisen harjoittaman, ei ainoasti kertaa eli kerta, vaan hänen pitää päivä päivästä pitämän päälle huokauksella, anomisella, kerjäämisellä ja huutamisella siihen asti, kuin hän saa armon ja tuntee tulleen kääntyneeksi, eli tuntee sydämensä tulleen muuttuneeksi.

Tässä voisi monikin ajatella: kyllä minä sen uskon, että armo saadaan, jos sillä tavalla rukoillaan; mutta kuinka taitaa syntinen ihminen sillä tavalla rukoilla? Eikös sen lainen rukouksin ole Jumalan armon työ, eli waitutus, jota meillä ei itsestämme ole, kuin me vielä synnissä kuolleena olemme?

W a s t a t a a n :

Senlainen rukous on tosin Jumalan armon waitutus, jota kuollut syntinen ei taida eikä voi omasta voimastansa toimittaa; mutta sepä on myöskin tietävä asia, että ennättäväinen, (etsiwäinen) eli kolkuttawainen Armo sangen usein ja lujasti kolkuttaa syntisen sydämensä, herät-

tääksensä häntä synnin unesta: ja silloin kuin se sitä tekee, tarjoo se silloin ihmisellen sitä, jota ei hänellä entisestä ole, nimittäin voimaa niin huokailla ja rukoulla turmiellun sydämensä pohjasta, kuin hänelle tarpeellinen on. Syntinen saa sen itse hawaita ja ymmärtää, jos hän sitä waarin ottaa eli sitä tutkii. Usein joutuu hän murheelliseksi Jumalan Sanan kautta ja sairauden kautta, muuten ihmisten kuoleman tapausten ja oman kuolemansa muistamisen kautta, taiwaan ja helwetin ja monen muun asian muistamisen kautta. Siinä silmän räpäyksessä liikkuu hänessä halu auttuuden perään, ja salainen huokaus Armon perään. Senlainen halu ja huokaus ei ole hänen omasta luonnostansa, waan se on jo sen etsiwäisen Armon liikutus ja vaikutus. Jos hän nyt tämän voiman vastaan ottaa, niin jopa hän sitte tai oikein rukoulla, anoa ja huutaa; ja kuin hän sitä tekee, niin saa hän myös aina enemmän ja enemmän Jumalalta rukouksentekin Armoa ja voimaa.

Toiset woisi tässä ajatella näin: Raamattupa sanoo, ettei Jumala kuule syntistä Joh. 9: v. 31. Sentähden on syntisen rukouksellinen turha työ; sillä Jumala selkiästi sanoo: *Kuin te parhallanne kääntänne nostatte, niin minä kuitenkään käännän silmäni teistä pois; ja vaikka te paljon rukoilistitte, en minä kuitenkään teitä kuule,* Jes. 1: v. 15.

Wastataan:

Nämät ja muut senlaiset Raamatun sanat puhuvat ainoasti senlaisista syntisistä, jotka te-

— 6 —

sin rukoilewat syntiänsä anteeksi ja ett'ei heitä rangaistaisi synteinsä tähden, eli rukoilewat he ainoastansa maallista apua ja etuja, mutta eivät sydämen kääntymistä; ja sitte kaiken rukoilemistensa ohessa pysyvät ja elävät ehdollisissa synneissä, eivätkä rukoustakaan toimita Pyhän Hengen antamalla voimalla, vaan omalla, luonnollisella voimallansa: silloin ei asian luontokaan myöten anna, että heidän rukouksensa tulisi kuultuksi niin nurinpuolisessa menossa ja kavalaisa tarkoituksissa eläissä. Dawid sanoo: Jos minä jotakin wäärästä pyytä pitäisin sydämesäni, niin ei Herro minua kuulisi. Ps. 66: v. 18. Mutta ne syntiset joista tässä puhutaan, etsivät sekä syntiänsä anteeksi, että totista sydämen kääntymistä, ja siitä on heillä päähuoli, että he tulisivat uudesti syntyneeksi. Niin on myöskin heidän rukouksensa Jumalan Armon vaikutus; mutta mitä Jumala itse vaikuttaa, sitä ei Hän myöskään hyljää: ja siitä tulee se, että senlainen rukous tulee totisesti kuultuksi; jonka koettelemuskin todistaa, eli sanoo niin olewan.

Toinen Djennus:

Jolla lienee täysi tosi tulla kääntyneeksi, hänen pitää walwomaan sen armon ylitse, jonka Hän rukouksellansa Jumalalta saapi.

Silloin kuin Jumala antaa voiman rukoil-la, silloin antaa Hän myös voiman walwoa, ja tämä voima pitää wisusti ja suurella huolella hywäksensä käytettämän. Walwomaan pitää sy-

Dä mensä ylitse, ett'ei syntiset ajatukset sisäl-
 len pääsisi tukahuttamaan siinä armon vaikutus-
 sia. Walwoman silmänsä ja korwainsa
 ylitse, ett'ei mitään saastaisuutta ja kelwotto-
 muutta pääsisi sisälle näiten sydämen porttein kaut-
 ta, eli Hengen sisällinen työ senkautta tulisi es-
 tettyksi. Walwoman kielenä ylitse, ett'ei
 syntisillä ja riettailla puheilla tulisi Pn-
 hä Henki murheelliseksi saatetuksi, Eph.
 4: v. 29, 30, ja ett'ei sydän tulisi wie-
 tellyksi, Jac. 1: v. 26. Walwoman muit-
 ten ihmisten seuroisa olemisen ylitse,
 että tulisi estämään itsiänsä pois pahuudesta, eli
 wälttämään kaikkea pahuutta, ja kerralla särke-
 mään ja ylönantamaan mailman syntisen ystä-
 whyden, joka on wiha Jumalata was-
 taan, Jac. 4: v. 4. Ja jos töitten ja wiran
 toimitusten tähden tähtyy olla muiten ihmisten
 parisa, niin pitää sydän silloin lujennettaman pa-
 huutta vastaan, ett'ei tulisi osalliseksi wieraista
 synneistä. Walwoman koko Waelluksen-
 sa ylitse ett'ei tulisi jällen entisiin ehdollisiin
 synteihin käärittyneeksi. Walwoman Juma-
 lan Armon vaikutusten ylitse, että ne
 saisit enemmän ja enemmän sias sydämesä, ja erin-
 omattain ottaman waari siitä ajasta, jona Armon
 vaikutuksia tuntuu, jona Jumala tahtoo muistut-
 ta rukoukseen, eli Sanansa tutkistelemiseen, eli
 kilwoitukseen syntiä vastaan, eli laupiuuden ja rak-
 kauden osotukseen lähimmäistä kohtaan, j. n. e. et-
 tä senlaisella armon vaikutus-ajalla mahtaisi huo-
 kauksilla, sydämellisellä anomisella ja ha-
 taalla rukouksella pyrkiä sywemmälle ja sywemmälle Ar-
 moon.

8

Sämänlainen walwominen kääntymisen aikoi-
na on sangen tarpeellinen, ja joka ei siitä pidä lu-
tua, eikä huoli, se antaa synnillen sian sekä si-
fällisesti että ulkonaisesti, ja ei milläkään muotoa
tule oikiallen tiellen. Moni on kääntymisensä alu-
sa wilpitöin, ruukoilee sydämen pohjasta armoa:
Jumala kuulee hänen rukouksensa, ja antaa hä-
nelle armoa niin paljon, kuin hän tahtoo was-
taanottaa; ja juoksee aikansa eli jonkun ajan
hywin, Gal. 5: 7. Mutta kuin ei kyllin wi-
susti ja wilpittömästi eikä alinomaa walwo, niin
se armo, jonka hän on saanut, katoa pois ja wi-
hollinen tulee jälleen sydämeen.

Tässä on kuitenkin sekii mainittawa, että sen-
lainen walwominen on kääntymisen alusa jotenkin
työläs; mutta kuin ihminen on siinä wilpitöin,
niin se tulee sitte aina kewiämmäksi ja sitten lo-
pulla tulee se niin siunatuksi harjoitukseksi ja roh-
keudeksi, ett'ei muuta tahtoiskaan tehdä, kuin a-
linomati wartioita itsiänsä, eli waaria ottaa itses-
tänsä ja kaikesta menostansa. Wain kuitenkin,
niinkuin sanottu on, kuin se alusa on jotenkin työ-
läs työ, niin usiasti tapahtuu, että wasta alkaj-
at owat toimeettomat ja saawat wälistä sisällises-
ti, wälistä ulkonaisella muotoa wiholliselta wahin-
gon. Jos näin käypi niin ei sittenkään pidä häm-
mästyvän siitä, waan uudestaan uskaltaman ja
pakeneman Jesuksen tyköön ja rukoilemaan sydä-
men pohjasta erhetystänsä anteeksi, niinkuin myös-
kin armoa wasta eteenpäin toimellisempi olemaan.
Kumpikin pitää alinomati oleman työnä: sekä ru-
koileminen että walwominen.

Kolmas Djennus:

Joka oikein kääntymistensä halajaa, sen pitää oikealla tavalla Jumalan Sanaa tutkisteleman; sekä silloin, kuin hän sitä kuulee, että myöskin silloin, kuin hän sitä lukee.

Silloin Jumalan Sanaa oikein luetaan, kuin sitä tehdään siinä aikomuksesa, että senkautta tulisi walistuneeksi, eli Jumalan tahdon ymmärrykseen, ja sen woiman kautta muuttuneeksi niinkuin toiseksi ihmiseksi; ja silloin kuin rukouksella alkaa lukemisen, huokaillee myöskin lukeisansa ja sitte samalla muotoa rukouksella lopettaa; ei myöskään pidä paljoa herralla luettaman, waan wähä ja seisahtaman aina sywällisissä eli woima-sanoissa arwelamaan ja miettimään, niin myöskin huokailemaan Armoa, että sen oikein ymmärtäisi ja että se pysyisi mieleen. Erinomattain on wasta-alkawaisillenesse neuwo hywä, että he ensimmäisesti sillä tavalla läpilukewat ne Neljä Evangeliumia uuden Testamentin Raamatusta, jotka Mattheus, Marcus, Lukas ja Johannes ovat kirjoittaneet; koska niissä on HERRAN Jesuksen armo, opetus ja esimerkki kaikkein selkeimmästi kirjoitettu. Sitte woivat he tehdä samalla tavalla muiten Uuden Testamentin kirjojen kanssa, Davidin Psalmein ja muiten Pyhän Raamatun kirjojen kanssa. Jota ei ymmärrä, sen menee nöyryydellä ohitse, ei rupia epäilemään jotta-kin asiaa, pitää ja panee mielehensä sen, kuin on selkiä ja woipi ymmärtää, ja on siinä toiwosa,

että Jumala on ilmoittawa ainakin niin paljon, kuin Hän näkee meidän tarwittewan.

Silloin kuultaan oikein Sanaa, kuin mennään kuuleman senlaisten Opettajitten Saarnoja, jotka puhtaasti ja selkiästi opettawat, ja sitten ennen kuulemistä, kuulemisen alla, ja jälkeen rukoulee Jumalan woimaa ja armon vaikutusta; ja kuin mielellänsä vastaanottaa, ja erinomattain ottaa waarin siitä joka hänen sielunsa asiaan on soveliaain: ja kuin sitte panee myös sen mielehensä ja antaa sydämesänsä vaikuttaa ja juurtua sitä sywemmältä.

Jos muitakin jumalisia kirjoja kehoitukseksensa luetaan, niin pitää ymmärrettämän walita parhaimpia. Kuitenkin ei ole warsin hywä, että wastalkawainen aiwan monia kirjoja lukee ja senkautta ajatusensa hämmentää. Jumalisuuden harjoitus niminen Kirja ja Sana syntisillen ja Sana pyhillen, Armon järjestyks ja Siien Osoittaja, kirjat owat sangen hywät ja wastalkawaisilllen soveliaat.

Joka näitä Kolmea Djennusta kaiken woimansa ja ymmärryksensä jälkeen harjoittaa, se tulee wähdän ajan perästä, niinkuin toiseksi ihmiseksi, ja Jumalan armo on hänessä wäkewästi vaikuttawa, niin että hän itsekin huomaitsee olewansa tulemasa aina paremmin uudeksi luontokappaleeksi Christukseksa.

Jos sen lisäksi on tilaisuus oleskella senlaisten harjauntuneitten Opettajain parissa, jotka itsekin

waeltawat Nutuuden teillä eli muiden harjauntuneitten Jumalan lasten kanssa, niin siltä on suuri hyödytys: wain siinäkin on waari otettava:

Ensimmäkin, ett'ei pidä mentämän willityshenkein pariin, jotka owat opin erhehtyksisä eli harha-teillä; sillä siinä on suuri waara tarjona ja tuleekin petetyksi.

Toiseksi, ett'ei wasta-alkawaisilta kysy neuwoa, jotka vielä itsekäin sinne ja tänne horjuwat, ett'ei senkautta tulisi samanlaisiksi hempiäksi ja horjuwaisiksi.

Kolmanneksi, ett'ei hänen pidä kaikillen, harjauntuneillenkäin, Christityillen ilmoittaman sielunsa tilaa ja murhetta; sillä monet neuwon antajat, waikka heillä hywä tarcoituskin on, enämän hämmentävät wasta-alkawaista, semminkin erinomaisissa asian haaroissa, joissa tarwitaan suuri wiisaus ja harjauntuminen, joissa ei kaikkein neuwot yhteen sopis'kaan, ja sillä tawalla tulisi heikö alkawainen eksytykseen, eli wahinkoon. Kuin senlaisissa korkeimmissa asian haaroissa on yksi eli enintäkin kaksi neuwon antajata, niin siinä on tyllä.

Ylöstehoitus yhteisiin ja erinomaisiin
 nöyriin rukouksiin, Huonekunnissa;

Parannuksen hankittemiseksi näinä
 HERRAN Suomion aikoina.

W. I. 26 HERRA älä vihasse' se.

Nous' ylös suuri Suomenmaa Juur' hartaan
 rukoukseen, Et sä pelastust' muutoin saa,
 Jo tule katumukseen, Etts olet kauvan laimin
 lyön', Sen nöyrän rukouksen työn, Jumalan
 palwellukseks' :

2. Sun omas' kodos', huoneesas', Sun perhees',
 lastes' kanssa, Sä asut niinkuin kylmäs' maas', Et
 harjoitukseks' Jumalisuudes' työtä tehn', Et'
 muitten harjoituksi näh'n'; Sill' koko maa on kylmill'.

3. Täs' lapset ylös kaswawat, Ei vanhemmis-
 ta opi, Mist' esikuvaa saanewat, Ei lapset tur-
 hast' nopi, Nyt esimerkki kumminkaan, Jumalata
 rukoilemaan, Kuin huoneis' laimin lyödään.

4. Namulla täsä jokainen Kiiruhtaa työhön koh-
 ta, Ja ruumiill' pyytää einehen Waan sielu nään-
 tyy mahtaa: Juur' koko päivän ruumiin työs'
 Niin eletään kuin pimiäs' yös', Waikk' Ewange-
 lium paistaa.

5. Etts turjaa luontokappalett' Niin annais'
 nälkää kärsii, Kuin sielus' ain' hellitämät: Ei
 hengen elo werso Tainkaltaisesa elämäs', Ei lap-
 ses' myös manaukses', Niin ylöstaswa, HERRAN.

6. Kost' ehtoll' watsa täytetään, Niin kohta san-
 kynn lankee, Christillisuus häwitetään, Näin sur-
 kias' elos' sängen: Niin polwi polwelt' paatuneet,
 On lastenlasten sydämet, Kuin rukous on puut-
 tun'.

7. Ei auta sanan kuulo niit', Kuin suruttomast' elää, Kuin ei ol' sydän syttynyt, Rukouksiinkaan vielä; Waan turha meno, kirkous, Ja riettais' puheis' pahennus, Nyt monet huoneet täyttää.

8. Ne arkio synnit kotona, Mont' kadotukseen painaa, Ja juhla-synnit taampana, Ne sitten seuraava aina, Juur' itse kirkon käymises', Nks' juomar' istuu palates', Kus' hehumata wantaa.

9. Tai hedelmä on maakunnas'; Ett'ei oll' rukousta, Nyt itse kunkin satamas', Ett' nöyrää anomusta, Ett' HERRan Henki hallitsis' Ja synneist' poijes wallitsis', Juur' hartaan parannukseen.

10. Sentähden jumalattomat Totuutta vastaan paisuu, Ja HERRan pelkoe pilkkaawat, Weisaawat woiton weisuu, Ett'ei he mistään tottele, Niin parha henki wiettelee, Heit' HERRan tuomiot' vastaan.

11. Jo synnin mitta täytetään, Kyll' mones' paikkakunnas'; Ja waikk' jo kosto näytetään, Niin mones' myös maakunnas', Ei herää kuitenk' surutoin Ja synnin wallas' uskotoin, Viel' hartaan rukouksiin.

12. Sã sanot kuka omppi se, Kuin ei wiel' maates' siunaa? Niin härkä tekee tunkiolla, Mut' sinã syntisuuna Kuin olet ollut kanwan jo, Ett's parempata kiitost' tuo, Kuin järjetöinen eläin.

13. Jeka myös maata menee noin, Ett' leppsiäll' huokaa, Sen eläin teke järjetöin, Ett' omppi saanut ruokaa, Waan muista ett' sull' Jumala On nöyryydesã palwella, Juur' aina kaikest' woimast'.

14. Ah häpee aina maatesas', Kuin et sã joka päiwä, Juur' lankee nöyräst' polwilles', Ett's olet ylös käywan Uuringon nähnyt järjesäs', Ja terween ruumiis' jäsenes'; Niink' luoja kunniotetaan?

15. Raamattu sua opettaa, Ett' ahne itsens' sunaa, Ja HERRan kuitenk' wihoittaa a), Niin elää kirottuna, Sill' laki kaikki kiroilee, Kuin lain toisa kerskailee, Eik' nöyräst' armoo etsi.

16. Ah sarkiaa huolimattomuutt', Nyt HERRan armon toista! Ah kowaa kowakowaisuutt' Juur' synkkyden bistä! Ei ihme ol' jos Jumala Joutselians' meitä tarkottaa, Kost' HERRan pelko puuttuu.

17. Ei se ol' kieltey wuoteellas' Myös yölläkin aukks'-huutaa Ja kiittää HERRans' Jumalaas', Waan kuin ei ole muuta, Sull' wiel' Jumalan palwelust', Kuin kylmäkiskoist' sunaust' Niin oikia nöyryys puuttuu.

18. Se kuin täs' pelkää Jumalaa, Se myöntyy rukouksiin, Ett' nöyräst' polwill' langeta; Hartaihin anomuksiin: Ei yhteisesti ainoast' b) Waan itsellän' wiel' ustammast', Salaisest' HERRan edes c).

19. Jos HERRan pelko olis' maas', Niin täs' ei olis' estett', Set' kotonas' ett' niitullas' Sä rukouksiin päästett', Jo olisit sun kasteefas', Ett' aina halus' liikkumas', Kerjäisit HERRan armoo.

20. Ah kuinka monta häpee wiel', Nöyryyttä HERRan edes; Ei mailma sult' syntii kiell', Eik' myöskään auta hädäs': Mut' harras nöyrä rukous, on mailmalle kauhistus, Egyptiläisten tawall' d).

21. Se hengellinen Sodoma, Ei häpee syntii tehdä, Kiroilla, wannoo, juopua, Waikk' kaikkein juuri nähden; Mut' Jumalata palwella Kotonaa, se on pilkkana, Hengellises' Egyptis'.

22. Niin meidän HERRam' Jesuksen' On ris-

a) Psalms 1. b) Matth. 18: 19, 20. c) Matth. 6: 6.

d) 2 Mos. 8: 26.

tiinhaulitt' aina e), Jumalattomilt' tänäpä'n; Niin
synti alaspainaa Nht' surutointa kansaa; waan Kuin
HCRan tuomioll' temmataa, Ei ole wastausta.

23. Se kuin täs' häpee JEsusta Ja hänen
pyhää sanaans', Ei rohken' sitä seurata Waan
kulkee syntist' wanaans', Niin JEsus häpee sitä
myös, Wiimein wanhurstakaan tuomion työs' Wiel'
hänen Jsans' kunnias' f).

24. Silloin he julki huutawat, Juur' wuorill',
kukkuloille, langetkaat päällä'm! lakkaama'. Se pal-
ka ompi noille. Siis rakas sielu tänäpä'n' Jumalan
pelkoon nöyräst' rienn', Ja tottel' hänen tahtons'.

25. Wiel' sanoo röykkiä pilkkaaja: Jos polwill'
aina makaan, En elatusta siitä saa. Nht' pilkkaa-
masta lakaa; Sill' et sä tied' jos tarwitset, Enäm-
pää kuin jo taritsee Jumal' sull' ennen tehdyist'.

26. Ets tied' jos saat wiel' sitäkään, Sun syn-
neisäsi nautit', Waan jos käyt armoa kerjäämään
Niin koston myöntyy tauti; Ets tied' jos wuor-
ten rotkoihis', Wiel' epäillyksis' huutaisit, Pelwos'
ain' kumartel' sit.

27. Mä siis suostu pilkkoihin, Sä myöntyväi-
nen sielu; Eit' pilkkajitten siteisin, Kuin helwettiin
on nielu; Waan seuraa sanaa Jumalan, Ja lankee
nöyräst' polwill' waan, Täll' wielä armon ajall'.

28. M' ajattel': jumalisuus Ei autuutt' ansait'
taida; Sentäden on suruttomuus Nht' hywä syn-
nin laidall'; Sill' tämän pääll' on wastaus: Ei an-
saits' jumalattomuus Myös taiwast, waan sen liekin.

29. Kuin palaa ijankaikkisest' Juur' HCRan
wihast' suurest', Sen tuomio otetaan sull' läst',

e) Jlm. R. 11: 8. f) Luc. 9: 26. Ps. 95: 6, 7, 8. Rom.
1: 18. Jlm. R. 14: 7. 1 Tim. 4: 7, 8, 9. Mal. 3: 18.

Juur' sinun omast' huulest' g), Ett's wihat wies-
lä pyhyyttä h), Sill' synnin himo hyyttää, Sun
sydämetäs' wastoin.

30. Mutt' tiedä ett' Jumalisuus On tarpeellinen
aina, Ja rukousten harjoitus, Kuin HERRa armoo
lainaa, On walituill' ain' paras työ i); Mutt' röyk-
kii tiellä ewääns' syö, Jjähsest' kaikki puuttuu.

31. Jumalisuus täs' rakentaa JESuksen ansion
päälle: Mh' ijäist' huonett' perustaa Kuuliaisuudes'
mäellek', Waan jumalatoim' sanan pääll', Huonet-
tans' nyhii, joka sääll' Se kufistuu ja kaatuu l).

32. Jumalisuudell' tosin on Viel' laupaus myös
jalo, Jts' Jumalalt' kuin kaik' on luon', Perä tai-
waan talon: Lupaust' ajast' nykyisest', Ja wihdoim
myös tulewaisest' m), Waikk' HERRan sulost' armost'.

33. Jumaliset wiet' pelastaa Myös HERRa kiusa-
uksist' n). Ja kaikist' synnin pauloista, Mailman kom-
pastuksist' o); Viel' HERRa omans' armahdaa, Kuin
jumalisuitt' harjoittaa, Ja eroituksen tekee p).

34. Ann' mailman täs' pilkata, Ot' tämä ris-
ti päälles', Ja elämätäs' paranna, Tul' oitias' ar-
mon tielle, Ja rukoile, kuins hankittes', Jumala
myöntää sydämet, Kuin hänelä' armoo etsii.

35. Ah JESu! armahd' lasten pääll' Kuin
kaswaa ohdakeiksi. Ja sytyt' HERRan pelko wiet',
Tee sielui myöntyneiksi, Ann' lasten kanss' ru-
koilemaan Ja kaikki puuteens' anomaan, Aut' ra-
kas JESu, Amen.

g) Matth. 12: 37. h) Joh. 3: 19, 20, 21. i) Luc. 18: 1, 7.

k) Matth. 7: 24, 25. l) Matth. 7: 26, 27, 28. m) 1 Tim. 4: 7,

8, 9. n) 2 Pet. 2: 9. o) Ilm. R. 3: 10. p) Mal. 3: 17, 18.

317. III 58

Hartaustrinjia

Fresenius

